

Teknisk sammenskrivning af Lov om vederlag og pension m.v. for ministre

Sammenskrivningen omfatter lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre med de ændringer, der følger af lov nr. 577 af 19. december 1969, lov nr. 447 af 30. juni 1993 og lov nr. 185 af 12. marts 1997.

§ 1. Det årlige vederlag til ministre udgør 45.000 kr. med tillæg efter de den 1. oktober 1969 gældende satser. Af det samlede vederlag ydes 100/133 som grundbeløb, der reguleres på samme måde som tjenestemandslønninger.

Stk. 2. Vederlaget udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

§ 2. Som repræsentationstillæg ydes der statsministeren 13.500 kr. og udenrigsministeren 18.000 kr. årlig, der dyrtidsreguleres på samme måde som generelle og særlige tillæg til tjenestemandstillinger.

Stk. 2. Ingen minister kan oppebære mere end ét repræsentationstillæg.

Stk. 3. Til ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget, ydes et tillæg svarende til det efter lov om valg til Folketinget gældende grundvederlag til medlemmer af Folketinget. Tilsvarende gælder for ministre, der har orlov i henhold til § 41, stk. 3, litra e, i forretningsordenen for Folketinget.

Stk. 4. Med hensyn til udbetalingen gælder reglerne i § 1, stk. 2.

§ 3. Ved afgang fra ministerstilling har en minister ret til i 2 år at oppebære ventepenge svarende til højeste ministerpension.

Stk. 2. Ventepenge bortfalder, såfremt en afgået minister ansættes i en stilling, i hvilken ansættelsen kan medregnes i pensionsalder efter § 4 i lov om tjenestemandspension. Er lønningsindtægten lavere end ventepengene, udbetales dog som personligt tillæg et beløb, der svarer til forskellen.

§ 4. En minister, der har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egen-

pension efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.

Stk. 2. Ægtefællen efter en minister, der ved sin død fungerede i ministerstilling eller var pensioneret eller oppebar ventepenge, er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før afdøde var fyldt 65 år, og
- 2) før afdøde var fratrådt som minister og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Stk. 3. Stk. 2, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 4. Med hensyn til børnepensionstillæg og børnepension finder bestemmelserne i kapitel 4 i lov om tjenestemandspension tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Bestemmelserne om efterindtægt i kapitel 6 i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår vederlag, ventepenge og pension efter nærværende lov.

§ 5. Pensionen til en minister og til en ministers efterlevende ægtefælle beregnes på grundlag af funktionstiden som minister regnet fra den første udnævnelse.

Stk. 2. Egenpensionen og ægtefællepensionen svarer til pensionen til en statstjenestemand på skalatrin 49 og dennes efterlevende ægtefælle og beregnes på grundlag af nedennævnte pensionsalder i forhold til funktionstiden som minister:

1) Egenpension:	Pensionsalder:
Funktionstid:	
fra 1 indtil 2 år	9 år
fra 2 indtil 3 år	14 år
fra 3 indtil 4 år	18 år
fra 4 indtil 5 år	20 år
fra 5 indtil 6 år	23 år
fra 6 indtil 7 år	27 år
fra 7 indtil 8 år	29 år
fra 8 år og derover	37 år